

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti obžalovanému **R. J. a spol.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, **o návrhu obžalovaného M. J. na odňatie a prikázanie veci**, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. J. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., vedená na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 1 T 35/2012, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e:

Na Okresnom súde Topoľčany je pod sp. zn. 1 T 35/2012 vedené trestné konanie proti obžalovanému R. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a proti obžalovaným M. J. a R. D. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany z 12. apríla 2012, č. Pv 966/2011.

Okresný súd v predmetnej veci určil viacero termínov hlavného pojednávania.

Dňa 16. júla 2015 obžalovaný M. J. doručil okresnému súdu písomné podanie, z obsahu ktorého vyplýva námietka zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Topoľčany v podstate s odôvodnením, že „všetci traja obžalovaní majú pocit“, že trestná vec vedená na tomto súde sa vyvíja v ich neprospech, s cieľom ich kriminalizácie. V minulosti „nadobudol informáciu od známeho R. K., že trestná vec sa vyvíja „cielene v ich neprospech“. Ďalej uviedol, že 11. marca 2015 bol na Okresnom súde Topoľčany vypočúvaný ako svedok v inej trestnej veci, pričom sudkyňa konajúca v posudzovanej veci Mgr. Miroslava Šúleková sa k tejto jeho výpovedi vyjadrila, že ju považuje za účelovú a „bude to mať dopad pri rozhodovaní tejto jeho trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 35/2012“.

Z písomného vyjadrenia spoluobžalovaných R. J. (č. l. 597) a R. D. (č. l. 601) vyplýva, že s návrhom obžalovaného M. J. na odňatie veci Okresnému súdu Topoľčany a jej prikázanie inému okresnému súdu, sa stotožnili a súhlasia s ním.

Vzhľadom na to, že obžalovaný M. J. vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Topoľčany, a požiadal o odňatie veci tomuto súdu a jej prikázanie na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava 3, samosudkyňa Okresného súdu Topoľčany predložila dňa 5. januára 2016 predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov okresného súdu na rozhodnutie o tomto návrhu obžalovaného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci obžalovaného M. J. nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa. O odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený .

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, ako súdom miestne príslušným. Sú to teda predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie

skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992, výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého –„nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovenými pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný M. J. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol, a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Vo svojom návrhu uvádza, že má pocit, že trestné konanie sa vyvíja v jeho neprospech a v neprospech spoluobžalovaných, a takúto informáciu mu mal potvrdiť aj jeho známy. Navyše konajúca sudkyňa sa vyjadrila k jeho výpovedi v inej trestnej veci ako o účelovej, ktorá bude mať pre neho negatívny dopad aj v posudzovanej trestnej veci.

Takúto svoju námietku nepodložil obžalovaný M. J. žiadnou konkrétnou skutočnosťou alebo dôkazom, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť sudcov okresného súdu. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že jeho argumentácia nie je založená na objektívnych okolnostiach, ale vychádza prevažne z jeho subjektívnych pocitov.

Navyše súčasťou spisu je aj vyjadrenie sudkyne Mgr. Miroslavy Šúlekovej, ktorá uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá, pretože nemá žiaden pomer k stranám trestného konania. Tvrdenie obžalovaného v súvislosti s jeho výpoveďou v inej trestnej veci (obžalovaného I. H.) označila ako absolútne nepravdivé. Súčasťou spisového materiálu sú aj vyjadrenia všetkých ostatných sudcov Okresného súdu Topoľčany, ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí. Z relevantného spisového materiálu nevyplývajú ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Okresnému súdu Topoľčany a jej prikázanie Okresnému súdu Bratislava 3, resp. akémukoľvek inému okresnému súdu, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného M. J. a spol. vedenú na Okresnom súde Topoľčany súde pod sp. zn. 1 T 35/2012, tomuto súdu neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. januára 2016

JUDr. Pavol F a r k a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Zuzana Vojtelová